

OPINIONS

GUERRES SECRETES

I PRIVADES

Xavier Vinader

12

ESTAPÉ RESPON

Toni Cañís

L'OPINIÓ DE PERE GIMFERRER

Lluís Bonada

13

FORRA D'ALGUES

Martí Domínguez

14

SUPERANT OBSTACLES

Josep Huguet

15

L'ATRACTIU TURÍSTIC

DELS GITANOS

Joan M. Oleaque

16

INTEL-LECTUALS

Isabel-Clara Simó

JO NO VULL SER SIMPÀTIC

Salvador Cot

17

EL CULTE I LA FARSA

Llibert Ferri

UN EXÈRCIT PARTICULAR

Manuel S. Jardí

18

L'INSTITUT

Pau Viciano

AMB UN LLIRI A LA MÀ

Toni Cañís

19

EL COS INCORRUPT

Joan F. Mira

98

Des d'aquestes pàgines ja hem expressat més d'una vegada l'opinió que José María Aznar ha estat durant molts anys un polític subestimat. Subestimat quant a les seues possibilitats i capacitats personals, no quant als seus objectius i les seues ambicions polítiques, que sempre han estat prou evidents, tret del parèntesi 1996-2000, quan va governar amb guant de seda perquè el Partit Popular (PP) no tenia majoria absoluta per a fer i desfer. Abans d'aquest parèntesi, en època de l'assetjament sense treva als últims governs socialistes, i després, ja amb la majoria absoluta al sac, els objectius polítics d'Aznar no han enganyat ningú.

Però ell, personalment, sí que ha enganyat. No semblava que haguera d'arribar gaire lluny i, en canvi, mira-te'l, fet un rei del mambo, ressuscitant l'espanyolisme dels seus avantpassats com a gran proposta de futur per a la Pell de Brau, dient als líders europeus què han de fer i què no han de fer (una altra cosa és que li facen cas) i decidint el destí dels seus correligionaris (ratos, zaplanes, piqués, mayors...) com li sembla. Diuen que treballant s'aprèn l'ofici, i en el seu cas sembla ben veritat. Hi ha un altre detall important: això de les vacances d'estiu. Primer a les Platgetes d'Orpesa i ara a Menorca. Algú que decideix passar l'estiu a la costa dels tarongers i després a Menorca no és un qualsevol. Pot ser un adversari polític, però no un poca traça. Els qui pensem diferent i tenim objectius vitals i polítics oposats als d'Aznar, no ho tindrem tan fàcil com ens pensàvem l'any 1996. Però, com deïem, l'anada dels Aznar-Botella a Menorca és sols una dada més que confirma el que ja sabíem.

Té més lectures, aquest canvi d'escenari estival? Des del punt de vista polític, l'excusa del canvi de lloc d'estiueig per culpa de la ruptura de la filla d'Aznar amb el nuviat que tenia és una excusa banal. Hi ha motius més evidents i poderosos: primer, fa temps que els Aznar han partit peres amb l'amic que el va portar a les Platgetes, Juan Villalonga; segon, l'empresari que els llogava la casa d'estiueig, Juan Soriano, va morir mesos enrere; tercer, qui apareixia com a "amfitrió" institucional dels Aznar a Castelló, el president de la Diputació, Carlos Fabra, és un personatge funest; quart, el País Valencià ja és "territori PP" i, en canvi, les Illes Balears estan en fase de "reconquesta"; i cinquè –qui sap?–, a Menorca potser no serà tan fàcil que Zaplana es faça el trobadís amb Aznar i l'importune preguntant allò del *¿qué hay de lo mío?*

Ja ho veurem. En tot cas, la decisió dels Aznar sobre les seues vacances ha causat sorpresa a tot arreu, començant per Castelló –on, de tota manera, ja hi havia sospites des de fa temps– i a Menorca. Sorpresa i no poques contrarietats, començant per les desavinences internes de la família propietària de la casa que els Aznar ocuparan durant les vacances (els hereus de Rubió i Tudurí), alguns dels quals mai no s'havien imaginat que acabarien cedint la casa a un líder del PP i ells haurien de buscar un altre lloc per a passar l'estiu.

En tot cas, reprent l'aspecte més polític de l'estiueig menorquí dels Aznar, no hi ha dubte que estem davant d'una bona oportunitat perquè els inquilins de la Moncloa comproven –per pròpia iniciativa o per "inducció"– quin és el nivell d'inversions públiques a l'illa, quina és la història de l'illa, com pensen els menorquins, com parlen, i per què. De moment, que algú els envie a Madrid una *Enciclopèdia de Menorca*. Segur que no serveix de res, però pitjor seria no aprofitar l'ocasió.

“Que comproven –per pròpia iniciativa o per ‘inducció’– el nivell d'inversions públiques a l'illa, com pensen els menorquins, com parlen, i per què”